

E poca de Aur

REVISTĂ · DE · FAPT · SPE-
RANȚĂ · ȘI · CONVINGERE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Duminică 24 Iunie 1923.
Volumul II. ✦ Numărul 13

Apare tot a doua Duminică
în Cluj, Strada Nicolae
Filipescu nrul 10 * * * *

Abonamente: pe un an 75 lei. pe
jum. an 40 lei. Exemplarul 3 lei.
În America pe an \$ 1,00. Ex. 5 cents

Printed in Roumania.

*****

Vol. II. Duminecă, 24 Iunie 1923. No. 13.

CONȚINUTUL „EPOCEI de AUR”

POLITICE ȘI SOCIALE

<i>Chestiunile sanitare în România</i>	187
<i>Cooperăția intelectuală la Societatea Națiunilor</i>	183

CULTURĂ ȘI EDUCAȚIONALE

<i>Cunoașterea de sine</i>	189
<i>Cinematograf instructiv la sate</i>	194
<i>Un profesor universitar de 14 ani</i>	194
<i>Coboară corbii (vers)</i>	190

ȘTIINȚĂ ȘI DESCOPERIRI

<i>Mănuși Cosmice</i>	199
<i>Bernard Polissy</i>	191
<i>Un aeroplan condus de undele electrice</i>	191
<i>Este Universul etern?</i>	192
<i>Din minunile lumii civilizate — descoperirea radio-viziunii</i>	192

OAMENI, IDEI ȘI FAPTE

<i>În ajutorul celor tuberculoși</i>	193
<i>Laptele de tauri la Roma</i>	194
<i>Uniformele</i>	195
<i>Nu există un poet mare în Italia?</i>	195

OGLINDA LUMII

<i>Recordul duelului</i>	196
<i>20 milioane lei un tablou (!)</i>	196
<i>Mama a 68 de copii</i>	196

RELIGIE ȘI FILOSOFIE

<i>Vine Dimineața — dar întunecoasă ca noaptea</i>	197
<i>Răsărirea soarelui e aproape</i>	198
<i>Pregustări minunate de lumină</i>	198
<i>Revărsatul zorilor a început în 1874</i>	198
<i>Cresterea nemulțumirii în lumea întrecută</i>	199
<i>Noaptea deja să așează</i>	200

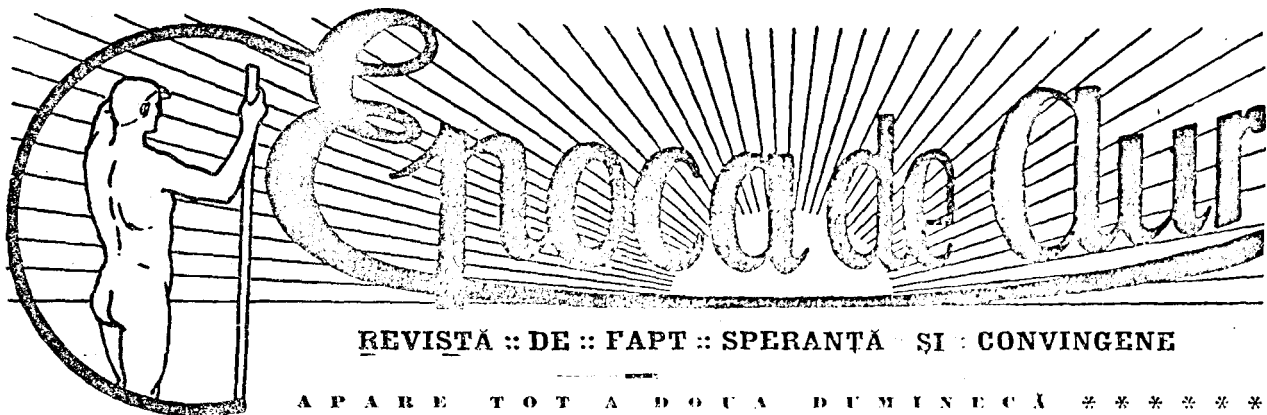
*****

Apare tot a doua Duminecă în Cluj,
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 4-46.

Redactor . . . . . J. B. Sima

Abonamente: pe un an . . . . . 75 lei,
pe jumătate de an . . . . . 40 lei.
Numeri singuratici 3 lei exemplarul.
În America: pe un an . . . . . 1 dolar.
Numeri singuratici 5 cents exemplarul.

Toate scrisorile și abonamentele să se
facă pe adresa . . . . . „Epoca de Aur”
Strada N. Filipescu 10. . . . . Cluj

Vol. II.

Duminică 24 Iunie 1923.

No. 13.

CHESTIUNEA SANITARĂ ÎN ROMÂNIA

ÎN vremurile vechi, știința medicală avea ca scop principal **vindecarea**. Știința medicală modernă însă tinde mai mult spre **prevenirea** boalelor. Ramura ei care se ocupă cu aceasta este igiena socială. Ea stabilește principiile, cari trebuie să le aibă omul în vedere pentru a se putea feri de cele mai multe boale extente.

Știința igienei sociale s'a dezvoltat într'un mod, care întrece orice închipuire și medicii moderni se ocupă cât mai intens pentru perfecționarea ei, deoarece au ajuns la concluzia, că boala trebuie prevenită, întrucât chiar dacă este vindecată, totuși în cele mai multe cazuri, are consecințe în corpul omenesc.

Nu este însă de ajuns ca știința igienei să fie perfectă și medicii să o cunoască în toate amănunțele ei, ci este necesar ca această știință să fie cât mai mult popularizată, întrucât numai în acest mod se va putea ajunge la rezultate favorabile. Numai cunoscând principiile igienei, va putea individul să se acomodeze lor.

Pentru popularizarea igienei s'a lucrat și până în prezent foarte mult. S'au scris cărți, broșuri, reviste, s'au afișat diferite tablouri explicative și apeluri (de ex în contra alcoolului etc.) Totuși cel mai potrivit mod de popularizare — conferințele — a fost prea puțin, ba chiar aproape de loc, exploatat la noi.

Conferințele, prin cari se intenționează popularizarea științei igienei, pot aduce cele mai mari foloase populației și totodată, țării noastre.

În toate țările unde s'a procedat la popularizarea igienei sociale, sau a oricărei ramură de știință, prin aranjarea de conferințe pe înțelesul masei de jos, învățăturile au prins rădăcină și au adus roade reale. Încercarea de popularizare a științei prin conferințe este: sămânță bine sămânțată în pământ, care nu poate de cât rodi, și nici decum sămânță aruncată în bătaia vântului — după cum afirmă unii și alții nechemati.

Conferințele de popularizare ajută de multe ori mai mult, de cât lucrurile scrise în cărți, aceasta se poate dovedi cu prisosință la poporul german. Toată lumea știe ce pond însemnată au pus bărbatii de stat germani pe conferinții de știință și totodată conferințieri înșiși, care se ocupau de problema popularizării științei.

"Nu s'a putea dovedi imensele progrese și rezultate reale, obținute în urma conferințelor de popularizare a igienei publice, dăm în singur exemplu:

"În Germania sunt cei mai bine dezvoltăți, cei mai puternici, cei mai conservați, mai morali și cei mai sănătoși bărbati. Și aceasta atât în sâmul păturei intelectuale, cât și în sâmul păturei țărănești." — Dar aceasta este în Germania!

La noi conferințele de popularizare, deși cu o întârziere condamnabilă, care poate deveni fatală, ar fi bine venite și din alt punct de vedere.

Dați fiind faptul, că o mare parte a populației țării noastre este neștiutoare de carte, îi oferim zădarnic cele mai bune cărți, cele mai bine scrise, broșuri, sau apeluri de popularizare.

Pentru a răspândi deci principiile igienei în păturile provinciale, este absolută nevoie ca medicii de circumscripție să ia satele pe rând și să țină cât mai multe conferințe despre igienă, producând dovezi palpabile pe baze științifice, asupra pericolului mare, la care sunt expuși nu numai indivizii singuratici, ci omenirea întreagă, în urma neprevenirii sau neglijariei boalelor.

Istoria precizează adeseori numirea de „uriași." Acești uriași au existat de fapt și erau strămoșii noștri. Erau puternici, mari, bine-legați și trupurile lor erau așa de rezistente, încât ei nici iarna nu aveau nevoie de adăpost; sau se adăposteau în locuințe clădite din blocuri de gheață.

Au venit însă rând pe rând bolile. Acești „uriași” le-au înfruntat cu bărbăție un timp, dar pe urmă au fost biruiți de ele, și ei, acești brazi voinici de munte, au început să decadă, să degenereze. Și urmare a degenerării lor suntem noi ființele debile din ziua de astăzi. Și degenerarea merge înainte cu pași repezi. Atunci însă nu era știința medicală. Astăzi însă, dacă nu vom face toate eforturile pentru menținerea noastră, și dacă vom lăsa masele imense, în același întineric desastroos, urmează ca descendenții noștri peste câteva sute de ani, să fie niște figurine degenerate... În pitici, urmează să fim distruși de bolile ce ne vor otrăvi sângele și carnea, ce ne vor roade încet, dar sigur și ne vor apropia cu un pas mai repede de sfârșit.

Menirea medicilor noștri este deci, să propage cât mai mult prin grai viu igiena la sate și să dea sfaturi și ajutoare celor mulți și lipsiți de mijloace materiale, întrucât pe o formă suntem cu toții creațiunile lui Dumnezeu și cei bogați ca și cei săraci.

Avem noi oare în țara noastră un număr necesar de medici? Trebuie să răspundem cu durere, că nu avem.

Avem comerțianți destui, cari ajută cu toată bună-voința la deprecierea leului nostru, avem avocați destui, cari încurajează bucuros speculațiunile clienților lor, avem politicieni berechet, cari aruncă sămânța urei și a otrăvei în sufletele țăranilor nevinovați, avem preoți destui, cari se satură de prescură și-și îngroașe pungile cu bani luați pe litanii, spovedanii și... alte dihani, — avem în sfârșit din belșug tot ce ar trebui să avem mai puțin, dar medici abia dacă avem la câteva zeci de mii de locuitori unul. Și din nenorocire — cum sunt guvernânții noștri economiști, au căutat în loc să sporească, să micșoreze și budgetul sanitar. Va să zică dă-le tuturor, da pe medici lasă-i să moară, că de ei nu avem neapărată nevoie. Așa să judecă la noi!

Revista „România Medicală” publică un extrem de interesant articol în acest sens semnat de dr. Bordea, director general al serviciului sanitar. Acest articol tratează și despre budgetul sanitar asupra anului în curs. Extragem câteva cifre caracteristice.

Știți câți medici se ocupă de sănătatea țăranilor? Ascultați. Fiecărui medic de circumscripție rurală din vechiul-regat, îi revin 2114 suflete cu 447 kilometri pătrați și 41 de sate. Pentru Basarabia aceste cifre sânt următoarele: 20,914 suflete, 376 kilometri pătrați, și 17 sate. Pentru Bucovina 15,396 suflete, 247 kilometri pătrați și 16 sate. Pentru Ardeal 8021 suflete, 183 kilometri și 8 sate.

Din aceste cifre se pot scoate concluziile cele mai edificatoare. În primul rând ele ne arată, că situația generală a țării din punct de vedere sanitar este extrem de rușinoasă. În țările civilizate se găsește un medic la 1000, 1500 și cel mult la 2000 locuitori săteni. La noi, abia în Ardeal, provincia cu situația cea mai favorabilă, medicul are de îngrijit de 4—6 atâția locuitori, iar în provincia cea mai înapoiată de 11 ori atâția.

O altă observație care îți sare involuntar în ochi este, că din toate provinciile țării, vechiul-regat este cea mai înapoiată în privința științei medicale și cea mai lipsită de medici. Până și Basarabia, pe care am fost obișnuiți să o socotim întotdeauna ca o provincie neglijată de vitrega stăpânire țaristă, este într-o stare mult superioară vechiului-regat.

D-l dr. Bordea găsește că această repartitie inegală constituie o mare greșală. După părerea d-sale ar trebui să se facă o repartitie egală. Evident, că privind lucrurile numai prin aceasta prismă și numai din punctul de vedere al nevoilor sanitare, ar trebui ca medicii să fie repartizați în mod egal.

Dar această chestiune mai trebuie privită și din altă latură. Ardealul s'a unit la țaramamă cu un medic la 8000 de suflete? Se poate oare admite ca să sustragem din acești medici un număr oare care, pentru a-i repartiza în alte provincii? Ce va spune populația din Ardeal? Vechiul-regat are datorința să arate, că provinciile alipite au trecut sub o dominație mai bună și nu una mai rea!

Nimenia din provinciile alipite nu va putea deduce, că reducerea numărului medicilor, lăsarea populației fără ajutor medical, ar putea însemna pentru țara noastră un progres.

Că budgetul pentru Ardeal a fost de 198 milioane, iar pentru vechiul-regat 82 milioane, pentru aceia nu trebuie redus cel al Ardealului, ci urcat cel al vechiului-regat! Avem nevoie de medici cât de mulți! Copiii trebuiesc înscrși în număr cât mai mare să urmeze medicina și atunci problema sanitară va putea fi rezolvată cu toată siguranța.

Până atunci însă este o dublă datorință a medicilor de astăzi mulți-puțini câți sunt, să facă orișice jertfe, și să lumineze populația satelor, pentru a nu începe declinul moral, care ar însemna peirea noastră ca națiune!

Dăm aceste sfaturi din datorință umană și creștinească — acei ce țin la țara noastră, să le urmeze!

Așa s'au întărit cu vremea și au ridicat fruntea din țărăni și alte popoare, cari au avut bărbați de lumină, desinteresare și jertfă, și astăzi acele popoare sunt reginele științei și moralității!

CUNOAȘTEREA DE SINE

ROLUL omului nu este acel a unei viețuiri parazitare și a unei atitudini indifferente față de manifestările naturii, ci tocmai contrar, acela al unei viețuiri în care să domine neîncetat o activitate înfrigurată în sensul unei reale cunoașteri a lumii. O consecință naturală acestui fapt e că omul nu trebuie să se mărginească numai la cunoașterea lumii exterioare sie-și, ci el trebuie să-și îndrepte privirile și spre lumea interioară lui, spre suflet.

Această cunoaștere a sufletului e de o însemnătate netăgăduită pentru om, însă cu toate acestea puțini sunt cei cari îndrăznesc să-și pătrundă sufletul; din cauza că puțini sunt cei cari au curajul să privească realitatea așa cum se prezintă.

Privirea realității e penibilă, căci cei mai mulți ar constata o totală lipsă de armonie între ideile și vorbele lor, între intențiunile și acțiunile lor.

Ar afla că în sufletul lor nu sălășluiesc numai sentimente frumoase, nobile, cari isvorăsc din cultul treimii pământești: a bine-lui, adevărului și frumosului; ci și sentimente josnice și murdare cari le întunecă sufletul. Ar afla că faptele lor pe cari le numeau de desinteresate, sunt pline de egoism; ar afla că părerile lor pe cari le cred de nepărtinitoare, sunt tocmai contrar pătimase în subiectivitatea lor. În sfârșit ar constata că aproape toate actele lor au fost pline de ipocrizie față de ei însăși și că dacă ei se înșelau pe sine înconștient uneori, de cele mai multe ori știau că se înșală voluntar.

Dacă ajungem la această imagine întunecată, greșala e a lor căci au încercat să se cunoască prea târziu, când răul se dezvoltase și devenise o realitate dureroasă, împotriva căruia nu poți lupta decât cu un mare curaj, căci luptă împotriva unor rele, înrădăcinate adânc în tine.

Cunoașterea de sine deci ca să fie folositoare trebuie exercitată încontinuu, începând dela o vârstă când toate în sufletul omului sunt numai germini plâpânzi cari nu așteaptă de cât condiții prielnice de dezvoltare și deci cărora le poți da viață sau nu, după cum îți convine. Procedând astfel, avându-se neîncetat în mână și înlăturând toate nepotrivirile între ceace simte, gândește și face omul, va ajunge la o adevărată încredere în sine. Va ști că toate aspirațiile și străduințele sale sunt realizabile, din cauza că ele au un suport adevărat, pe care-l cunoaște în sine, și că nu sunt clădite numai pe iluzii subrede. Privită din acest punct de vedere, cunoașterea de sine e de o rodnicie de necrezut, îngăduindu-ne să adâncim în viitor

o privire limpede și să prevedem întru câtva toate primejdiile.

Pe lângă toate acestea cunoașterea de sine ne dă o justă valoare a noastră, făcându-ne să nu ne credem mai mult decât suntem într'adevăr, dar mai ales să nu ne credem mai puțin decât suntem și putem fi, căci atunci orice străduință ne va duce la o complectă descurajare. Deci cunoașterea de sine te duce la o conștiință viguroasă a puterii tale; te face să te resemnezi înțelepțește în fața faptelor, cari nu stau în puterile noastre iar în fața celor realizabile să pornești în consecință la muncă cu un pronunțat optimism.

Dacă examinarea sufletului și a conștiinței noastre am face-o neînterupt, am afla cari dintre acțiunile noastre au fost bune și ne-au folosit nu numai nouă ci și semenilor noștri și deci cari îți dau o mulțumire sufletească, și fixându-le în minte, formulându-le în maxime călăuzitoare, ne vor ajuta ca să disciplinăm dorințele vremelnice și schimbătoare și să coordonăm faptele noastre. Procedând astfel îngrădind și călăuzind instinctele noastre vom face să domnească în purtarea noastră o rânduială sigură și statornică.

Dacă unii nu au curajul să se examineze pe sine însăși, să-și îndrepte observația lor spre cei cu cari vin în contact, căci vorba proverbului e adevărată „cine se ascamănă se adună.” Așa dar observând caracterul celor cu cari te simți mai apropiat, vei ajunge să te cunoști pe tine însuți: dacă vei simți o ciudată și nelămurită nemulțumire uneori față de ei, să ști că sau tu, sau el, aveți sentimente și porniri pe cari nu le împărtășiți împreună. Iar observând ideile și principiile lor pe cari le aprobi, să ști că acelea sunt bazate pe un fond intelectual și sufletesc identic cu al tău.

Omul deci, după aceste constatări, se poate cunoaște, iar afirmarea că omul este o taină veșnică pentru sine este eronată. E greșită această afirmație pentru că fiecare avem sentimentul personalității și a conștiinței de noi înșine. În lupta pe care o întreprindem în viață, noi ne distingem în mod natural de lumea exterioară nouă, prin faptul rezistenței, care ni-o opune aceasta în contra desfășurării voinței noastre. Această experiență ne dă deci cunoștința unui **ceva** deosebit de noi și care ne înlesnește formarea conștiinței de noi înșine căci cu cât ne deosebim pe noi înșine de ceace nu suntem noi înșine, cu atât mai bine cunoaștem și înțelegem aceste părți ale existenței noastre care se compune din persoana noastră plus restul lumii, sau după cum se obișnuiește a se spune din „eu” și „non eu.”

Ca o concluzie a celor spuse, putem spune că omul se poate cunoaște și se cunoaște chiar fără să vrea, dar această cunoaștere silită e nesinceră căci omul și-o tălmăcește greșit. Singură cunoașterea de sine care izvorăște din un îndemn de purificare sufletească e bună, căci singură ea îți va da che-

zășia adevărului, pentru că ai pornit cu gândul de a suporta orice pirveliște, pe care ți-ar oferi-o sufletul tău, fie ea rea, fie ea bună, și cunoscându-te și întărindu-te în cetatea moralei divine nu vei cădea nici odată în lupta vieții, ci tocmai contrar vei mulțumi Dumnezeirii de existența ta. **A. P.**

MINUNI COSMICE

Câteva date curioase

NE-AM obișnuit să credem, că ceea ce e pe Pământ e și în Cer... Dacă am ajuns să știm că în sistemul solar, afară de planeta noastră, mai sunt încă alte șapte planete, obișnuința ne face să ni le închipuim din toate punctele de vedere, identice cu Pământul, adică ni le închipuim cu păduri, munți, fluvii și ape, oceane și mări, aer, nori, furtuni, etc. Astronomii ne spun că suntem greșiți, sunt în cer unele lucruri mult mai frumoase ca pe Pământ, iar altele mult mai ciudate. Iată câteva din aceste ciudățenii cerești, pe cari le putem privi ca minuni cosmice:

Mercur, planeta cea mai apropiată de soare, mult mai mică de cât Pământul, se învârteste în jurul Soarelui în aproape 88 de zile, iar nu în 365 cum ne învârtim noi; deci anul acelora este numai de 88 de zile de ale noastre. Zic din ale noastre pentru că acolo anul e format din... o zi și o noapte! Ziua durează cât 44 de zile de ale noastre (à 24 ore) și noaptea cât 44 de nopți (à 24 ore).

Afară de acestea, Mercur este de șapte ori mai mult luminat, de șapte ori mai mult încălzit decât noi, pentru că, fiind mai aproape de soare aceasta e de șapte ori mai mare.

Venus, a doua planetă dela Soare spre noi, prezintă veșnic Soarelui o singură față, în vreme ce jumătate din ea e în veșnic întuneric; deci, aci anul, e format într'o parte dintr'o zi veșnică și în cealaltă parte dintr'o noapte veșnică.

Din cauza asta, acolo e veșnică furtună, trăznete ploii și tunete nesfârșite.

Jupiter, cea mai mare planetă a sistemului nostru, este încă în stare de solidificare, adică este încă dogoritoare ca un cuptor cum nu se poate închipui; pe suprafața sa încă aleargă de colo până colo limbi de foc. Ziua acolo este de cincisprezece ore și este egală cu noaptea în timpul anului și pe toată suprafața uriașei planete ceea ce înseamnă că acolo va fi primăvara eternă.

Dar pe lângă aceste minuni și pe lângă multe altele cari populează nesfârșitul spațiu, este una, pe care trebuie să o știe tot omul și, în care stă poate minunea cugetării: Tot ceea ce vede în Cer și pe Pământ e făcut din lucruri nevăzute.

Drumul robilor care curge cerul ca un brâu e format dintr'un formidabil număr de sori, cari cu ochii liberi nu se văd, dar a căror totalitate o vedem. Piatra e formată din particule grozave de mici de asemenea invizibile în parte, dar vizibile în totalitatea lor, care e piatra.

Și tot așa cu tot ceea ce vedem. Nu-i asta adevărata minune a lumii?... Nu este aici ascunsă o cugetare supremă?... Ți s'ar părea o glumă când ți s'ar zice să faci nevăzutul să se vadă! și totuși, tot ceea ce ne înconjoară e făcut din nevăzut.

Psalmistul David privind la toate aceste minuni cerești, exclamă: „Numai nebunul (sedus de prea multă încredere în sine) zice în inimă sa: nu este Dumnezeu“. Noi suntem de aceeași părere.

COBOARĂ CORBII

*Privirea noastră 'naltă-un rai
În fiecare colț de plai;*

*La glasul nostru 'n simfonii
Tresar grădinile pustii,*

*Cu gândul nostru 'ntindem punți
Și peste mări și peste munți,*

*Doar umbre, vezi? plutesc pe sus —
Coboară corbii spre apus.*

*Și cum trec mândri! Par'că 'n sbor
Sînt că pămîntu-i tot al lor.*

OID DEASUȘIANU

PREȚUL REVISTEI „EPOCA DE AUR“ 3 LEI

Pare a fi cu totul de prisos a înșira cauzele cari ne fac să ridicăm prețul revistei, deoarce se știu de toată lumea prețurile scandaloase la cari a ajuns hârtia în ultimul timp. De aceea, începând cu numărul 13, „Epoca de Aur“ în loc de 2 va fi 3 lei. Iar abon. pe un an 75 lei pe jum. 40. — Ad.

ERATE

În numărul 12, la pagina 173, la subtitlul „DECLARAȚIEI“ se va citi „1922“ în loc de 1923. — Red.

C R O N I C A   Ş T I I N Ţ I F I C Ă

BERNARD POLISSY

CERAMICA este arta de a meodela și colora pământul ars. Cel mai înalt grad de desvoltare îl a ajuns ceramica în timpurile vechi. S'a ocupat în special cu ea Etruscii, ale căror cupe, vase, amfore și urne sunt adevărate capodopere, cari ne arată mult gust și iscusință. Din nenorocire arta olăriei a decăzut odată cu artele anatimizate de creștinismul primitiv, odată cu căderea imperiului roman. Omul deci fu nevoit să renunțe la această tendință de a concepe frumosul în orice direcție și al realiza în opere. Din fericire s'a revenit din această stare de ignoranță, renașterea reformă spiritele oamenilor, lumea se întoarse cu entuziasm spre antichitatea care fu înfățișată în adevărata ei lumină. Artiștii și scriitorii căutară mijloace noi de inspirație în domeniul trecutului, căpătând însă astfel originalitate proprie. Unul dintre cei dintâi lucrători ai acestei reînvieri omenești a fost Bernard Palissy, care se născu în 1510 la Coppelle-Byron (Lot-Garonne-Franța). El a lucrat mai întâi în o olărie pe urmă dete o deosebită atențiune picturii pe sticlă. Copil al poporului, trebui să se instruiască singur, să citească istoria naturală, geografia, desemnul, și ridicarea de planuri. Un simțământ puternic al naturii, care insuflătește toate creațiile sale, inspiră pe Palissy să găsească *arta din pământ*, așa cum numea el cu modestie, geniala sa descoperire.

Iubitor al naturii, îi cercetă toate manifestările ei, privea cu ochi curioși totul. Atunci o idee stăpâni neîncetat creierul lui Palissy: creațiunile, manifestările naturii, a vieții pe cari le-a surprins în desfășurarea lor, le va picta, le va reproduce, le va da o nouă viață pe un pământ ars. Spre a realiza acest plan el nu întrebuiță nici dalta sculptorului, nici penelul pictorului, ci el întrebuiță argila, materia cea mai neînsemnată. Pe lângă argilă el întrebuiță smaltul colorat al cărei secret îl descoperi el. Dar câtă statornicie, câtă energie îi trebui pentru a junge la aceasta. Nu numai mizerii fizice, dar și morale. În 1535 se căsători cu o fată din Saintes și avu mai mulți copii căroa nu le putea da de multe ori pâinea cea de toate zilele. Pe când lucra, după ce construia cu mâinile lui un cuptor unde să-și ardă combinațiile sale pentru a da naștere smaltului, din cauza că nu avea lemne, era silit să ardă toată lemnăria din casă, scaune, mese dușumele etc. Așa fiind nevastă-sa îi spunea că e un nebun, în timp ce vecinii îl injurau și râdeau de el. După o luptă de 20 de ani, Palissy descoperi smaltul. Reputația se stabili imediat și încă la timp. Căci mulțumiță faptului că fusese numit de olar al curții regale el a putut să scape cu viața în timpul grozavelor persecuții religioase îndreptate împotriva protestanților.

Iată câteva rânduri ale protestantului Palissy cari ne dau o idee despre gravitatea prigonirei religioase în provincia lui.

„M'am ascuns în casa mea — spunea el — ca să nu văd omorurile să nu văd cum își lepădară unii oameni legea, nici cum să făceau jafurile prin orașe și sate; în cele două luni însă cât am stat în casă, mi-

s'a părut că au eșit toți dracii din iad ca să pustiască pământul. Din casa mea vedeam cum alergau soldații pe stradă, cu sabia seacă strigând: unde sunt ca să-i omorâm.“

Trei ani după măcelul din noaptea sfântului Bartolomeu celebrul smălțuitor deschise un curs public unde își expuse teoriile sale asupra apelor, pietrilor și metalelor.

Palissy însă nu era să scape multă vreme de persecuțiile religioase, de sălbăticia catolică a ducelui de Guise și a partidului său. În 1588 când Palissy era de șapte zeci și șase de ani a fost închis în Bastilia. Enric al III-lea se duse să-l vadă și îi spuse că era silit de ducele de Guise să-l dea rugului în caz că nu se va converti la catolicism. Palissy îi răspunse atunci astfel:

„Sire, contele de Maulevrier a venit ieri din partea Maiestății Tale să fâgăduiască viața acestor două surori (fetele lui Foucard precum în Parlament) dacă vor voi să-ți dea câte-o noapte. Ele au răspuns că nu-și vor lepăda onoarea după cum nu-și leapădă credința lor. Maiestatea Ta, mi-ai spus de mai multeori că ți-e milă de mine, și mie îmi este milă de Maiestatea Ta, cari ai rostit astfel de vorbe... Un rege nu vorbește astfel. Fetele acestea și eu cari avem partea noastră în împărăția cerului te vom învăța limbajul acesta regal: „Că nici partizanii lui Guise, că nici tot poporul dumitate, nici dumneata, Majestate, nu veți putea sili pe un olar să-și îndoaie genunchii înaintea unor statui, fiindcă eu știu să mor...“ Cuvintele erau o lecție bună care nu găsi acou însă, Enric al III-lea ieși infuriat din Bastilia și lăsă să omoară pe mândrul Bernard Palissy care ținea mai mult la credință decât la viață.

UN AEROPLAN SBOARĂ CONDUS NUMAI DE UNDELE ELECTRICE

LA aerodromul din Etampes, în prezența subsecretarului de Stat al serviciului aeronautic, a evoluat un avion prevăzut cu un motor de 300 H. P. condus numai de undele electrice.

Avionul a aterizat fără ca pasagerii să fi avut nevoie să intervină.

„Les Debats“ subliniază că această invenție pusă la punct va aduce cele mai mari servicii aviației civile. Grație acestei invenții avioanele poștale și comerciale vor putea să zboare fără ca nici o viață omenească să fie riscată. Se mai prevăd și alte utilizări pacifice cum ar fi cercetări meteorologice, explorări, aprovizionări pentru posturile coloniale izolate, și experimentări științifice de diferite naturi.

TELEFONUL FĂRĂ FIR ÎN SERVICIUL POLIȚIEI

DEUNĂZI a fost arestat la Cherbourg un anume O'Brien, care e acuzat de d. Rubin, comerciant din New-York, că sub numele de Clarke, l'a exeroat la Bruxelles de suma de 150.000 franci.

Amănunt interesant este că O'Brien a fost arestat la Cherbourg în urma dispoziției poliției pariziene,

dată prin telefonul fără fir. Grație acestui rapid mijloc de comunicație. O'Brien a fost împiedecat la vreme să se imbarce pe un vapor și astfel să dispară.

O'Brien mai e acuzat de exerocherii în dauna d-lor Klein din Copenhaga și Fibscheff din Noua-Zeelanda. În exerocheria aceasta mai sunt implicate 12 persoane, dintre cari trei femei.

NOUA CAPITALĂ A BRASILIEI

DUPĂ cum se comunică din Rio de Janeiro un conșorțiu francez a înaintat guvernului brasilian un proiect prin care se oferă să execute cu cheltuielile sale toate lucrările pregătitoare: străzi, instalațiuni de canalizare, de luminat etc. pentru noua capitală a confederațiunii ce se construiește pe podișul Goyas.

Piatra fundamentală a noului oraș s'a pus în ziua de 7 Septembrie 1922, cu prilejul serbării centenarului independenței Brasiliei, când guvernul brasilian a anunțat serioase intențiuni de a se ține de prevederile constituțiunii din 1891 de a muta centrul politic al Brasiliei din Rio de Janeiro în ținutul Goyas situat mai în centru și ferit de orice influență politică. Aci s'a și rezervat un teren de 14.000 kilometri pătrați pentru înființarea noului oraș.

ESTE UNIVERSUL ETERN?

CHARLES Nordman într'un articol publicat de câteva zile în revista „L'oeuvre“ deschide o serie întregă de discuțiuni interesante asupra eternității cosmosului. Extragem:

Toți filosofii și toți savanții — zice el — sunt de acord asupra slăbirii substanțelor pe cari noi le numim materie sau eter, și cari nu par a fi decât modalități ale aceluiași lucru. Ex nihilo nihil, este pentru ei o axiomă. Teogoniile chiar sunt de acord.

Geneza, de pildă, ne învață că Creatorul a scos lumea, nu din neant, ci din haos. Principiul conservării energiei a dominat toată știința sec. XIX-lea. După acest principiu, eternitatea țâșnește ca o consecință ineluctabilă din univers.

Diversele forme de energie închise în lume, se transformă pătrunzându-se unele pe altele, căldura se preface în electricitate, și invers; suma însă rămâne constantă.

Al doilea principiu însă, al termodinamicii, a venit să contrazică pe cel dintâi.

Enunțat la 1824 de Carnot el dovedește că transformările energice se fac separat, căldura, de pildă, nu poate deveni în întregime cantitate de energie canalizată.

Astfel, în mașinele cu aburi, la 15—100, căldura este utilizată, restul nu se distruge ci trece în condensatoare și în atmosferă cu vaporii și fumul mașinelor.

Principiul conservării energiei enunță că energia totală a unui sistem oarecare este constantă.

Principiul termodinamic al lui Carnot, arată că energia utilizabilă se diminuează. Nu'i de fapt — zice Charles Nordman — nici o contradicție.

Iată pentru ce toată mișcarea poate să se transforme în căldură, și numai o fracțiune din căldură se transformă în mișcare.

Dacă estindem principiul termodinamic la tot uni-

versul — astfel susține și Einstein — atunci lumea tinde în chip necesar către un fel de moarte termică, care o va încremeni într-o cadaverică imobilitate.

RELIGIA ȘI ȘTIINȚA

ODINIOARĂ oamenii bisericii condamnau la moarte, pe toți oamenii de știință cari ieșeau din cadrul obiceiurilor pământului. Deci orice inventator, era considerat ca fiind prieten cu dracul și executat. De asemenea exemple istoria e plină. Acum, însă, religia, începe a fraterniza cu știința. Astfel un episcop ungar chemat la Roma de papă, s'a dus, din Ungaria în Italia, cu aeroplanul; dacă acest fapt s'ar fi petrecut acum câteva generații, ar fi fost considerat ca o crimă îngrozitoare, iar episcopul ars de viu.

DIN MINUNILE LUMEI CIVILIZATE DESCOPERIREA RADIOVIZIUNEI

UNA din aplicațiile cele mai prodigioase ale științei moderne este desigur aceea care permite la mii de auditori, repartizați la distanțe mari unii de alții, ca să audă cuvintele, cântecile și concertele lansate prin spațiu de diversele stațiuni de telefonie fără fir. Grație acestui miracol, acum câteva zile, o mie de ingineri, întruniți în congres la New-York și alți 500 întruniți la Chicago, au fost în stare nu numai să urmărească lucrările adunărilor lor reciproce, dar și să discute între ei.

Dar miracolul nu pare a trebui să se oprească aci. În momentul de față, în diversele laboratorii ale Franței, Angliei și Americii, savanții lucrează la deslegarea unei probleme a cărei soluție va fi mai extraordinară: este vorba de radio-viziunea. Un eminent savant francez a declarat ziarului „Le Matin“ că această problemă este aproape rezolvată:

„Experiențele făcute până acum — a declarat el — sunt extrem de impresionante. Deși trebuie să mai păstrez secretul, pot totuși să spun atât, că momentul nu este departe în care teatrele, sălile de conferințe, etc., vor fi prevăzute cu aparate electrice cari vor permite particularilor liniștiți în apartamentele lor, de a auzi și a vedea totodată spectacolul dela operă sau dela teatru. Aceste dispozitive vor părea atunci tot atât de simple ca și aparatele destinate pentru, trebuințele casnice.“

CALITĂȚILE TERAPEUTIC ALE GAZURILOR TAXICE

SE anunță din New-York că experiențele făcute de serviciul sanitar al armatei au revelat însușirile extraordinare ale gazelor toxice pentru vindecarea unor anumite boli. Aceste experiențe s'au făcut în urma constatării întâmplătoare că muncitorii dintr'un arsenal de lângă Baltimore, ocupați cu fabricarea chlorului, erau imuni contra influenței sale.

Purcei inoculați cu germenii tuberculozei, au fost expuși unor gazuri iritante și n'au contractat boala, pe când alții neprotejați de gazuri, au sucombat. D-rul Loewenhard dela Universitatea din Wisconsin care colaborează cu serviciul sanitar militar, a tratat cu „Legwisita“ (un gaz toxic american) 42 bolnavi din cari 21 au fost complect vindecați iar ceilalți se află

în curs de vindecare. 300 studenți dela Universitatea din Arkansas au fost tratați cu chlor în cursul unei epidemii de influență și cazurile au fost reduse cu 90 la sută. Se crede că o cantitate mică de chlor în atmosfera ambiențelor frecventate de multe persoane, ca fabrici, uzine, laboratorii, etc., poate constitui o protecție foarte eficace contra epidemiilor.

SĂPĂTURI ARCHEOLOGICE

EMIRUL Amanullah al Afganistanului a rugat pe savantul francez Foucher să organizeze învățământul superior al țării sale. Cu această ocazie guvernul Afganistan a cedat Franței pentru 30 de ani monopolul săpăturilor arheologice în această țară asiatică.

ȘERPI GALOPANȚI

UNUL din șerpii cei mai primejdioși și mai îngrozitori este Mamba neagră, care trăește în Africa de sud.

Acești șerpi se mișcă cu o iuteală extraordinară, atât pe pământul șes, cât și pe teren deluros, prin desis. Repizițiunea salturilor lor indigenii o compară cu galopul unui cal. În orice caz, ei se pot lua la întrecere în privința repezițiunii cu un cal în goana mare.

O calitate curioasă a acestor șerpi este fidelitatea până dincolo de moarte, ce-și păstrează bărbatul și femeea. Acela care a trăit vreme îndelungată în Africa de sud știe, că dacă a ucis un șarpe Mamba, trebuie să caute să uciză și pe tovarășul ei, căci animalele acestea au un simțământ de răzbunare foarte pronunțat și persecută pe ucigașul tovarășului lor. Indigenii se folosesc de această calitate a Mambei spre a

se răbuna asupra dușmanilor lor. Ei pun un șarpe mort înaintea patului dușmanului lor și sunt atunci siguri că șarpele supraviețuitor va ucide pe cel ce doarme fără grijă în pat. Modul cel mai bun de a ucide șerpii aceștia este să le rupi șira spinării cu o lovitură sdravănă cu o cravașă groasă.

CUTREMUR DE PĂMÂNT

IN regiunea Alacani, din Chili, un puternic cutremur pământ a dărâmat mai multe orașe. Valurile uriașe au inundat țărmul pe o distanță de câteva sute de kilometri, înecând satele și pădurile. Nu se cunoaște încă numărul victimelor.

UN NOU TIP DE ANIMAL SĂLBATEC DESCOPERIT ÎN AFRICA

O TELEGRAMA din teritoriul Kenia, în Africa engl. anunță că un sportsman american anume Burge a descoperit un animal curios, necunoscut în lumea științifică și botezat de indigenii ursul „mandi“ sau „ketet.“ Fiara, dușmană neîmpăcată a omului pe care-l sfâșie cu o ferocitate nemai văzută, seamănă cu hiena, dar e incomparabil mai mare.

Ursul „mandi“ are fălcile extraordinar de puternice, mai puternice ca ale leului și pielea vărgată ca a hienei; spatele i-e larg și orizontal; o coamă deasă îi înconjoară gâtul și când se repede la atac, părul acestei coame se sbârlește ca spinii unui ariciu infuriat, în timp ce proferă un șuerat ascuțit.

Exemplarul ucis de Burge, doborâse cu câteva clipe mai înainte, sub ochii americanului, un bou pe care-l apucase cu dinții, târându-l astfel vre-o zece metri, peste un obstacol înalt de un metru și jumătate.

OAMENI, IDEI ȘI FAPTE

In ajutorul celor tuberculoși

DUPĂ cum știm M. S. Regina Maria pe lângă marele interes ce-l poartă ajutorării copiilor orfani, se mai interesează personal chiar de orice instituții întemeiate în vederea adăpostirii copiilor săraci, ca orfelinate, etc.

Mai nou, înaintea sf. sărbători ale Rusaliilor, M. S. Regina a publicat în ziarele din capitală o chemare pentru ajutorarea tuberculoșilor din întreagă țară, adresată acelor ce pot și sunt decisi a contribui la îmbunătățirea sortii bolnavilor de tuberculoză.

Reproducem textual acest apel al Reginei noastre: „Rusaliile se apropie și cu ele ziua aleasă de noi în folosul tuberculoșilor.

Glasul Meu se ridică din nou, spre a Vă Cere ajutor! Mă bucur de tot binele ce-l putem face împreună, celor mai nenorociți dintre cei ce suferă, acelor tuberculoși, al căror număr crește îngrozitor.

Munca ce o avem de săvârșit e anevoiasă! Trebuie să clădim sanatorii, să izolăm bolnavii, să îngrijim copiii!

Dar ne trebuie bani! Viața e scumpă, suferințele sunt mari și nenumărate.

Voi cari sunteți sănătoși, gândiți-vă la cei ce suferă.

Dați pentru dânsii, dați din adâncul inimii!

Nici un dar nu e prea mic, prea neînsemnat, fiecare fărîmă e primită cu bucurie.

Binecuvântarea lui Dumnezeu, a Mea și a miilor de suferinzi va fi cu voi.

„Dumnezeu vă va răsplăti în ceace aveți mai scump.“ — *Maria*.

Acest apel este scris cu atâta dragoste și căldură pentru acei suferinzi, încât inimile noastre trebuie să se înmoaie, să se milostivească și să ne grăbim cu toții a contribui din mult-puținul care-l avem, pentru ajutorarea bolnavilor și pentru alinarea durerilor lor uriașe. Orice vei da pentru ajutorarea bolnavilor și a săracilor, Dumnezeu îți va înturna indoit.

Cooperația intelectuală la Societatea Națiunilor

IN începutul acestei luni a avut loc la Bruxelles o importantă întrunire a Comisiunii cooperației intelectuale.

Comisiunea e preocupată în special de chestiunea

organizării bibliografiei internaționale și de relațiile Universităților din diferite țări.

Pentru prima chestiune a și fost întocmit un studiu prealabil de către o comisie compusă din următorii bibliografi și savanți: M-me Curie (Franța), Destrée (Belgia), Pirenne (Belgia), Godet (Elveția), Hagbert (Anglia) și d-rul Johnstno (America).

Pentru chestiunile universitare, Bannerjeal, profesor la universitatea din Calcutta a cerut înființarea unui birou internațional de informații universitare.

Luchaire, unul din delegații Franței, se va ocupa cu cooperarea intelectuală în ce privește învățământul literaturilor și a civilizațiilor moderne.

De Castro și Reynold sunt însărcinați cu studierea schimbului de profesori și studenți și cu echivalarea titlurilor și a gradelor universitare.

Iar Henri Bergson, președintele Comisiunii, a preparat un plan de învățământ obiectiv cu privire la starea spiritului reciproc al națiunilor pentru a permite studenților abordarea problemelor internaționale și căutarea soluțiilor lor cu imparțialitate și competență.

Cinematograful instructiv la sate

IN țările occidentale, cinematograful ca mijloc instructiv și educativ în masele poporului ia tot mai mult avânt.

În Franța și în special în Italia, imediat după război, chestiunea introducerii cinematografului la sate a fost pusă în discuția Parlamentului.

La 1919 Parlamentul francez a votat chiar o lege pentru încurajarea cinematografului agricol, căruia i-se rezervă o mare parte din venitul pauiurilor mutuale.

Revistele de cinematograf și cele agricole franceze au și început să publice rezultatele practice ale acestei propagande, de pe urma căreia, agricultura Franței a început să ia un avânt simțitor.

O încercare timidă dar care trebuie încurajată, pentru propaganda culturale intensive și cu mijloace mecanice moderne, există și la noi.

Societatea de cinematograf „Civio“ din București dela un program cultural și educativ pentru elevii liceelor, a făcut prima încercare de propagandă agricolă, rulând în județul Teleorman câteva filme sub auspiciile fundației culturale „Principele Carol.“

Importanța și rolul acestui cinematograf merită a face să străbată la sate — astăzi mai ales, când cultura rațională, pare cu totul abandonată, este înfinit de mare.

Iar dacă pe lângă filmele de tehnică și educație agricolă, acest cinematograf își va împetrița programul cu puțină medicină socială, cu rentabilitatea anumitor indeletniciri casnice, cu istorie națională și cu diferite scene distractive, câtă operă pozitivă și fără multă cheltuielă s'ar putea face într-o țară, în care viața este atât de mult lăsată uitării. — gol. —

Situația cărții în Germania și la noi

Cpublică în „Buletinul librarilor germani“ un deviz CUNOSCUTUL editor din Iena, Eugen Bieterichs al cărții. După acest deviz, un roman de 350 pagini, în 3000 exemplare, pe hârtie de calitate medie, costa în

1914, (compoziția și tirajul) 1000 mărci, astăzi, același roman, costă 1,600.000 mărci. Hârtia care costa în 1914, 500 mărci, astăzi costă 1,680.000 mărci. Deci romanul care costa 1500 mărci în 1914, costă astăzi 3,280.000 mărci, ceea ce face 1100 mărci volumul; iar pe piață, având în vedere rabatul dreptului de autor, beneficiul editorului, etc., volumul nu poate fi pus în vânzare decât dela 1500 mărci în sus. Așa dar, cât costa în timp normal 3000 volume, costă astăzi un singur volum.

LA NOI, după informațiunile ce ni s'au dat de d. Sfetea, director general la Cartea Românească, situația ar fi mult mai bună. În calculul pe cari ni l'a făcut d-sa, a avut în vedere tot tipul romanului de 350 pagini, în 3000 exemplare și tot pe hârtie medie. În 1914, un asemenea roman costa pe editor 2000 lei, adică lei 1,50 volumul, afară de drepturile de autor. Astăzi, costă 50,000 lei, adică aproape 17 lei volumul. Deci, cu drepturile de autor, cu rabatul, cu beneficiul editorului, etc., un volum nu poate fi pus pe piață, decât cu prețul de minimum 40 lei.

Luptele de tauri la Romă

LA prima luptă de tauri care a avut loc Duminică trecută la Roma, publicul s'a arătat foarte ne mulțumit fiindcă lupta s'a sfârșit fără ca să fi fost ucis vre-un taur. Organizatorii luptelor, ținând seamă de dorința publicului roman, i-au servit Joi o a doua ediție a „corridei“ în care un taur a fost sacrificat setei de sânge manifestată de spectatori.

Spectacolul a avut loc în prezența d-lui Mussolini și a miniștrilor Finzi și Acerbo. În cursul diverselor faze ale luptei, s'au produs două incidente: mai întâi a fost rănit un „banderillero“ și apoi un taur furios a sărit peste primul grilaj care desparte arena de tribunele spectatorilor. S'a produs o panică printre public, amenințând a avea urmări grave; din fericire în momentul în care animalul era să sară peste al doilea grilaj, mai mulți „banderilleros“ au izbutit să readucă pe taur în pistă.

„Corrida“ care a interesat mai mult a fost cea din urmă, în care, după o emoționantă luptă corp la corp între taur și „espada“, acesta din urmă a ucis animalul la a doua lovitură. Mulțimea a acoperit cu aplauze pe învingător. Acesta — toreadorul Parelito — s'a prezentat apoi la d. Mussolini care l'a felicitat pentru curajul și abilitatea dovedită. Toreadorul a mulțumit, oferind președintelui consiliului mantoul său bogat brodat cu aur și argint și un pistol mauresc, laminat în aur. D. Mussolini a acceptat darul și a invitat pe Parelito pentru a doua zi la palatul Chigi. Acolo, toreadorul a fost primit de secretarul de stat Acerbo, care a scuzat absența d-lui Mussolini, reținut în altă parte, și a remis toreadorului o tabacheră artistică de aur din partea președintelui consiliului.

Un profesor universitar de 14 ani

EVORBA de fiul unui predicator francez Jean Philipp Baratier, care a funcționat dela 1735 până la 1740 ca profesor de filozofie la universitatea din Halle a. S. Băiatul la vârsta de patru ani vorbea deja curgător franțuzește, nemțește și latinește; la vârsta

de opt ani ştia şi ebraica. Tatăl era foarte mândru de inteligenţa băiatului său şi a zorit desăvârşirea dispoziţiunilor lui. Când fiul său împlini vârsta de unsprezece ani, predicatorul a pornit cu el în turneu prin lume, ca să arate copilul acesta miraculos. În călătoria lor veni şi la Halle a. S. Corpul profesoral al universităţii de acolo a fost aşa de entusiasm de cunoştinţele acestui copil de patrusprezece ani, încât i-a conferit titlul academic de magistru în filozofie.

Atunci tânărul savant se hotărî scurt să răspândească şi mai departe luminile sale în acest oraş. Şi într'adevăr băiatul a ocupat timp de cinci ani catedra şi a avut foarte mare succes. Noaptea de veghiere au subminat însă puterile fizice ale băiatului; corpul surmenat prin nepriceperea tatălui s'a frânt şi profesorul Jean Philipp Baratier muri în 1740 la vârsta de 19 ani.

Uniformele

LA sfârşitul marelui războiu ofiterii armatei noastre, erau în felurite uniforme de toate culorile şi nuanţele. Prima lor grijă, a fost să-şi procure cele reglementare, pentru a putea face faţă sumedeniei de cerinţe la care îi obligă uniformă.

Culoarea aleasă era cea dinainte de războiu: ce-nuşiu verde.

Survenind a doua mobilizare din 1918, trecerea noastră în Ardeal, trupa a căpătat echipament englezesc, uniforme de culoarea caki. Ofiterii, la rândul lor, au trebuit să-şi poarte cele mai bune tunici, spre a le uza şi a-şi procura altele noi, de aceiaşi culoare cu trupa. Versiunea era: cakiul va fi culoarea armatei.

Nu peste mult timp, un alt ordin surveni, cum că culoarea reglementară va fi cea verde. De data aceasta, tunicile noi fură scoase la purtare, iar cele vechi (verzi) curăţate şi călcate spre a servi de noi. Fabricile de postav, furnizează armatei kilometri de postav verde, milioane şi milioane din visteria ţărei. Magaziile armatei sunt pline de uniforme verzi.

Un nou ordin surveni zilele acestea, ne vesteşte că noua culoare va fi cea caki.

De data aceasta ofiterii au anticipat şi au devenit caki la ... faţă.

După ordin vor deveni poate verzi şi aşa mai departe...

Nu există un poet mare în Italia?

ASOCIAŢIA „bibliofililor din Florenţa“, o societate culturală cu mare vază în Italia, a organizat un concurs care avea să stabilească, dacă există actual-

mente în Italia un poet de un rang absolut. Peste 300 de scriitori au participat la concurs şi hotărârea juriului a fost aşteptată cu mare interes de întreaga ţară. Această hotărâre a fost dată în ziua de 6 Mai de un juriu de savanţi, pe baza studiului lucrărilor primite. Juriul a declarat în unanimitate că nici una din lucrările primite nu corespunde cerinţelor şi, de aceea, nu se va atribui premiul întâi. Cele mai bune lucrări le-au trimis Gian Dei Sardi şi Alessandro Pavolini.

Un scriitor român sărbătorit la Paris

AMICII scriitorilor francezi au dat zilele trecute la Paris, un dîneu în onoarea eunoscutului nostru poet Cincinat Pavelescu. La acest dîneu, prezidat de d. Paul Gaultier, directorul publicaţiunii *Revue Bleue*, au luat parte: d. Cantacuzino, fost ministru; d-ra Elena Văcărescu; marchizul Peralta, decanul corpului diplomatic al Americii latine; d-na Berot Berger, contele Bertrand Clauzel, ministru plenipotenţiar; d-na Renault von der Hoeesse, marchizul d. Argenson, prinţesa Troumanozz, d. Georges Lamann, Mihai Simonidy, precum şi numeroşi scriitori şi artiştii ai Franţei.

Dela Academia Română, Noui membrii de onoare.

ÎN şedinţa dela 26 Mai. Academia Română, întrunită în sesiune generală, a proclamat membrii de onoare pe d-nii R. W. Seton-Watson (Scotus Viator), profesor la Universitatea din Londra şi Charles Upson Clark, profesor la Universitatea din Yale, ambii sinceri şi statornici prieteni ai neamului nostru.

Monopolul drepturilor de autor, în Rusia

GJVERNUL sovietic a declarat ca monopol al Statului drepturile de autor ale principalilor scriitori ruşi decedaţi.

Sunt vizate în afară de acestea, operele unor anumiţi scriitori ca Puşkin, Gogol, etc. ale căror drepturi de autor erau perimate cu mult înaintea revoluţiei. Sunt vizate de asemenea drepturile lui Tolstoi, care refuzase să-şi rezerve pentru el şi ai lui drepturi speciale.

Comisariatul poporului pentru instrucţiunea publică obţine dreptul exclusiv de a edita operele în chestiune. Totuşi el va putea transfera acest drept unor editori naţionali şi unor asociaţiuni private conform unor convenţii speciale.

MOARE EDERA 'N FEREASTRĂ

Moare edera 'n fereastră
Zarea 'nsângerând,
Zarea 'ntinsă, depărtată,
M'o primi curăd.

Şi prin etără pătrunde
Clopot dregănat,
Cine ştie mâine unde
Voi fi îngropat.

ALEXANDRU T. STAMATIAD

O G L I N D A L U M I I

RECORDUL DUELULUI

LOCOTENENTUL R. Vurchner a fost ucis în duel la Budapesta de ampoiatiul de bană Eduard Landauer care are la activul lui peste 100 de dueluri în trei ani.

Duelurile sunt la modă acum în Ungaria. Numai într'un gimnasiu din Budapesta se întâmplă câte trei pe zi, iar denuzi peste 200 de spectatori au fost invitați să asiste la un duel cu sabia.

O PREȚIOASĂ DESCOPERIRE

S'A descoperit în catedrala Ussensky din Petrograd un baston de mareșal, zidit într'o coloană aproape de altar, făcut din aur masiv cu merustățiuni de 110 briliante. Deasemenea este împodobit cu ramuri de stejar și de palmier în aur. Valoarea sa a fost calculată la patru milioane ruble aur. Autoritățile au arestat înaltul cler al catedralei, bănuind de a fi ascuns acest baston pentru a nu fi luat de soviete. Se crede că este bastonul de mareșal dăruit de împăratul Alexandru II, fratelui său Nicolas-Nicolaievici în 1878, cu ocazia nunții acestuia cu mareșal.

20 MILIOANE UN TABLOU

FAIMOSUL tablou „Portretul lui Antoniu Triest”, a lui Van Dyck, a fost vândut la Londra pe suma de 29.400 lire sterline, sau pe cursul actual 20 milioane lei.

UN CÂINE DECORAT

UN fox-terrier din rasa „airedale” este decorat la Londra cu medalia de bronz de către liga națională pentru protecția câinilor, fiind că în noaptea din 18 Aprilie a dat alarma stăpânului său, lătrând disperat. Un incendiu izbucnise în grajdul stăpânului său, în care se aflau peste o sută de cai de rasă cu îngrijitorii lor. Grație alarmei date de „Jack”, oameni și animale au putut fi salvați, cu câteva ciipe înainte de a se prăbuși grajdul.

POVESTEA CELEI MAI FRUMOASE PEPITE

CEA mai mare pepită cunoscută, a fost găsită în 1852 în Australia; valoarea 275.000 franci; dar cea mai frumoasă a fost găsită în 1854 în California, în împrejurări foarte ciudate; doi prieteni mergeau pe un drum; deodată se porni o ploaie cu trăsnete. Unul din ei fugi sub un

copac din apropiere, unde, fiind trăsuit, fu prefăcut în cenușe iar celălalt, după ce se opri ploaia, se apropiă de cenușa nenorocitului său prieten, o strânse și începu să-i sape o mică groapă, în locul unde a fost trăsuit. La o palmă adâncime, dădu de o mare piatră de aur, de 76 kgr. greutate, pe care a vândut-o atunci cu 181.350 franci.

STENOGRAFIA OBLIGATORIE

IN toate școlile din Italia, stenografia va fi introdusă, în curând, ca studiu obligatoriu.

UN ORB ÎSI RECAPĂTĂ VEDEREA

HIBBART Gilson, poet din sudul Africeii, rămânând orb, în urma unor răni primite în timpul războiului, s'a îmbărcat pe un transatlantic pentru a veni în Anglia unde trebuia să se caute cu un mare oculist englez. Pe drum însă în urma unei boli grave. Gilson s'a însă-țoșit din toate punctele de vedere: și-a recapătat și vedere la amândoi ochii. Ceeace n'a putut face doctorii, a făcut deci o boală grea.

COMERȚUL CU PĂR DE OM

DIN toate țările din lume, trei „consumă” foarte mult păr de om: Statele-Unite, Italia și Cehoslovacia, ceea ce înseamnă că acolo aproape 50 la sută din femei au păr falș. Cel mai scump păr e al tărăncilor, al tinerelor fete dela țară, al căror păr se dezvoltă natural, în plin aer și în plin soare; acestea au părul mai lucitor, mai des și mai greu decât orășeneile.

POPULAȚIA ORAȘELOR RUSEȘTI

DUPĂ datele provizorii ale recensământului populației orășenești, cele 2123 orașe ale Rusiei sovietice cu excepțiunea republicelor transcaucasiene, au o populațiune de vreo 24 milioane față de 21.500.000 din August 1920. Moscova, Petersburgul și Kievul cu 1.542.000 resp. 1.067.000 și 103.000 locuitori cu un spor 50 resp. 14 și 10 la sută pe când Odesa cu 315.000 locuitori a pierdut cu 26 la sută.

CHESTIUNEA CELIBRATULUI PREOȚILOR GRECO-CATOLICI ÎN POLONIA

DELEGATUL Papei pentru Galiția orientală Pater Genochi a declarat corespondentului ziarului polon

„Gazeta Warszawska” că chestiunea introducerii celibatului pentru preoții greco-catolici este actuală. De pe acum deja nu se mai sfințesc, în diocesa Stanislau, candidații de preoție însurați.

Deasemenea și introducerea calendarului gregorian pentru uzul bisericii greco-catolice este numai o chestiune de timp.

O BIBLIOTECĂ PE UN MILION JUMĂTATE DOLARI

RENUMITA bibliotecă franceză Roederer s'a vândut cu 1 jum. milioane dolari anticarului american dr. Rohrbach. Biblioteca aceasta reprezintă cea mai bogată colecțiune de opere originale ilustrate din veacul XVII și al XVIII; ea numără aproape 6000 de volume și 8000 de destri la Peekskill, pe fluviul mari comori printre desemnurile constituie seria de 276 foi de Dudry la fabulele lui Lafontaine și 136 desemnuri de Fragonard pentru „Oriando furioso” de Ariost.

SALARII AMERICANE

GATTI-CASAZZA, directorul Operei din New-York, primește 50.000 dolari, adică 10 milioane lei anual; directorul cinematografului Capitol 65.000 dolari, sau 13 milioane lei; Hearst, șeful orhestrei teatrului Parc, 75.000 dolari, 15 milioane lei; tenorul Harrold 2500 dolari pe săptămână, adică 50.000 lei, ca să cânte la cinematografele din California.

CEL MAI MARE POD SUSPENDAT DIN LUME

SE va construi la Peekskill, pe fluviul american Hudson, și va avea 777 metri lungime, 13 metri lățime.

10.000 FUNCȚIONARI MAI PUȚIN

DUPĂ statisticile din urmă, în cursul anului precedent s'au făcut în Statele-Unite 10.000 suprimări de posturi.

MAMA A 68 DE COPII

SE comunică din Londra, că zilele acestea o femeie de 80 ani s'a prezentat la un comisariat, cerând ajutorul la care avea dreptul după urma bărbatului ei. Ea a declarat că a crescut 68 de copii. 23 de copii i-a născut dânsa, 17 din a doua căsătorie i-a crescut, iar la 28 de copii a fost doică.

Ea însă-și se trage dintr-o familie care a avut 14 copii. Ea are azi 90 de nepoți.

CEL MAI MARE CLOPOT DIN EUROPA OCCIDENTALĂ

ÎN ziua de 5 Mai crt. s'a turnat la Apolda (Turingia) în Germania un clopot, care să înlocuiască clopotul catedralei din Colonia, topit în cursul războiului mondial.

După părerea specialiștilor turnatul a reușit perfect.

Turnatul a durat peste 24 ore; bronzul, compus din vre-o 73 părți aramă, și 22 părți cositor, a fost încălzit la vre-o 1400 grade.

Pentru topire s'au consumat 30 metri cubi de lemne de molift.

Clopotul de 3.30 metri înălțime, 3.25 metri diametru și 25 mii kilograme greutate este nu numai cel mai mare, dar și cel mai frumos din Europa occidentală. Numai la Moscova și în China, sunt, după părerea specialiștilor, clopote mai mari, aeri însă nu se pot suna.

PREȚIOASELE RESTURI ALE LUPTEI NAVALE DELA NAVARIN

SE comunică din Londra că englezul Anderson, care a primit de la guvernul grec autorizația de a face cercetări în fundul mării în golful Navarin, a fondat o societate pentru căutarea sfărâmurilor corăbiilor turcești scufundate în lupta navală dela Navarin în 1827.

Valorile scufundate cu vasele turcești se pretuiesc la zece milioane lire sterline. Dela tunurile de bronz în număr de 1300 de pe corăbii se crede că vor avea un venit de 55 lire sterline de tonă de metal.

Guvernul grecese pe lângă o cincime din valoarea obiectelor de preț și monede, va mai primi și o zecime din valoarea metalului.

RĂTĂCIRILE UNUI CADAVRU REGAL

UN ziar italian din Trento publică informațiuni interesante despre rătăcirile cadavrului lui Francisc

II, ultimul rege al Neapolului, care seos din cavoul din Arco de către ex-regina Zita, nepoata lui Francisc, spre a-l inhuma în cavoul familiei sale, a peregrinat prin diferite localități până ajuns acum să fie primit — ca oaspe, în cavoul unui conte italian. Ex-regina Zita, preocupată cu exilul său și mai cu seamă cu punerea la cale a plaurilor sale și ale soțului său pentru recăstigarea tronului maghiar, și-a uitat de cadavrul bunicii sale, pe care l-a fost adus, la începutul războiului, pentru mai multă siguranță (!) la seminarul din Trento pentru ca apoi să-l îngroape în cavoul său familiar. Mai târziu văduva fostului rege alungat al Neapolului, prințesa bavareză Maria Sofia și-a adus aminte să transporte îndărăt cadavrul soțului său. Decât, fasciștii din Arco s'au împotrivit și cadavrul a fost retrimis din Arco și depozitat într-o magazie, până când s'a găsit contele Antonio Consolati din Trento, care l-a primit în cavoul familiei sale.

VINE DIMINEAȚA — DAR ȘI O NOAPTE INTUNECOASĂ

„Păzitorule, cât mai este din noapte? — Iacă soșeste dimineața, dar intunecoasă ca noaptea — Isaia 21:11, 12.

(Acest discurs a fost ținut de Pastor Russell la 30 Oct. 1916, în Now-York City Temple)

LITERATURA lumii arată că oameni inteligenți au refuzat să creadă în scopul dumnezeesc cu privire la crearea pământului nostru. Aflăm însă încontinuu referări la „Dimineața unei Zile Noi” — la Vârsta de Aur, etc., etc. Totuși nu la dorințele inimelor omenști, ci din promisiunile Dumnezeului nostru, căutăm noi informațiunile asupra acestui subiect.

Biblia ne spune în mod hotărât, că întregul period al istoriei omenști, până atât de departe, a fost un timp de noapte. Profetul

David explică, că „Plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine Dimineața.” (Psalm 30:6) Astfel suntem asigurați în mod profetic, că va fi o Dimineață a cărei mărire, strălucire și binecuvântare ne vor despăgubi pe deplin de toate umbrele intunecoase ale nopții trecute. Textul nostru este o altă profecie în aceeași direcțiune. Vestea Domnului este:

„Vine Dimineața!” Sf. Pavel scrie că până în timpul său lumea sta sub domnia Păcatului și a Morții, și nu sub domnia Dreptății și a Vieții. (Romani 5:21) Tot el ne dă să înțelegem că „Ziua Domnului” va veni gra-

dual sau treptat, pe furiș, surprinzând lumea fără veste — „ca un fur noaptea.” — 1 Tesaloniceni 5:1-6.

Toți Apostolii ne asigură că Dumnezeu n'are de scop să dea voce ca domnia Păcatului și a Morții să continueze pentru totdeauna. Ei ne spun că programul dumnezeesc este ca Messia să ia în mâinele sale marea sa putere și să înceapă domnia sa ca Rege al regilor și Domn al domnilor, la timpul hotărât al Tatălui, — doborând păcatul și orice lucru rău, ridicând omenirea și vărsând binecuvântarea dumnezească, acolo unde timp de 6000 de ani a fost numai blestem dumnezeesc. Scriitorii Bibliei ne explică, că aceasta nu va să zică o schimbare în programa Planului dumnezeesc, ci că Dumnezeu și-a propus aceasta în sine încă înainte de întemeierea lumii; și cu toate că El a dat voce păcatului să între în lume și moartea să domnească asupra copiilor lui Adam, totuși El a avut și grija ceea mai deplină să pregătească un Răscumpărător care să moară pentru păcatele noastre, și care să devie Mântuitorul și Dătătorul-de-viață a lui Adam și copiilor săi, adevăratul tuturor acelor care sub împărăția sa de dreptate, dragoste și binecuvântare, se vor conforma condițiunilor dumnezești — vor primi viață vecinică.

Toți Apostolii ne spun că în cursul nopții

PASTOR RUSSELL

aceștia, începând dela moartea lui Isus, Dumnezeu a sevărsit în lume o anumită lucrare — alegând din mijlocul omenirii o clasă specială, adică puțini sfinți, numiți cu alte cuvinte de scripturi ca „Biserica celor întâiu născuți, al căror nume este scris în cer.” (Evrei 12:23) Aceștia nu sunt luați din sânul unei anumite națiuni sau a unei anumite secte, sau sistem religios; ci aceasta „mică turmă”, careia Tatăl voeste să-i dea împărăția, să compune din toți urmașii sfinți ai lui Isus, cari calcă pe urmele Lui în „calea cea îngustă”, care cale este deschisă încercursul vârstei evanghelice. Incercările lor sunt menite să-i potrivească pentru împreunare cu Mântuitorul lor în Impărăția Sa messianică. Ispitele, probele, ascultarea, suferinerea și suferințele lor pentru dreptate, adevăr și credință, sunt menite ai potrive pentru o glorie vecinică nespuse de mare. Suferind cu Mântuitorul lor pentru dreptate și adevăr, în viața această, ei se vor face părtași la mărirea, cinstea și nemurirea Sa, în viața cealaltă, și vor fi moștenitori împreună cu El în Impărăția Sa.

Răsărirea soarelui împărăției e aproape

Chiar și printre urmașii Domnului, încă numai puțini înțeleg că Isus învăță răsvețit, că „Soarele Dreptății”, care va răsări cu vindecare sub aripile sale pentru lumea bolnavă și schilavă, și din a cărui lumină să va alecătui Ziua cea Nouă, să va compune din Biserica lui Christos — în mărire — care va fi schimbată dela firea omenească la ceea dumnezeiască prin împărțășire în „prima înviere.” Isus ne spune aceasta în parabolă cu grâul și neghina. El declară că la sfârșitul acestei Vârste Evanghelice toți cei ce alcătuesc clasa grâul vor fi adunați în Grânerul Cerese — și „atunci dreptii vor străluci ca Soarele în Impărăția Tatălui lor.” (Matei 13:43) Nu trebuie să credem, însă, că aceasta ar însemna Biserica fără de Băscumpărător, ci trebe să ținem aminte, că „Isus este Capul Bisericii, care este Corpul Său.” — Efeseni 1:23.

Ce minunate, ce frumoase și ce potrivite sunt icoanele de cuvinte ale Bibliei! Ah, ele sunt tablouri inspirate! Nimeni decât Domnul a cunoscut marelle Plan Divin; și deci numai El a putut să ne dea aceste icoane ale dezvoltării lui. Biblia, în felurite cuvinte, pilde, tipuri și asemănări, cum și prin cuvinte referitoare, încearcă să ne dea o mică licărie despre stările și împrejurările mărețe ale acelei Zile Noi. Ziua aceea și Impărăția vor fi idealul și deci dorința tuturor popoarelor. În ziua aceea cei drepti vor înflori, iar făcătorii de rele, vor fi curmați dela viață. În aceea Zi de 1000 de ani a Impărăției messianice, Satan va fi legat, „ca să nu mai

înșele neamurile.” (Apocalipsul 20:2, 3) Boerismul și Capitalismul vor lua sfârșit; pentru că — „oamenii nu vor zidi case, ca alții să locuiască în ele; nu vor sădi vii, și altul să mânânce rodul lor... ci vor gusta mult timp lucrul mânelor lor.” (Isaia 65:22) Pământul își va înmulți producția și va fi mare belșug. Râuri vor izvorî în deșerturi; iar locurile pustiite și părăsite vor înflori ca rosa și se vor veseli. Intregul pământ va deveni asemenea Grădinei Eden. El este numit de scripturi ca „așternutul picioarelor lui Dumnezeu”, și suntem asigurați că El îl va face măreț. N'are să fie „ars”, cum se credea odată. El va „rămânea în etern”. (Ecclesiastul 1:4) „Pământul, Dumnezeu l'a format nu înzădar, ci ca să se locuiască.” — Isaia 45:18.

Pregustări minunate de lumină

Dară lucrul cel mai minunat de care ne vorbește Biblia cu privire la Ziua ceea Nouă este marea luminare și inteligență ce ea va aduce ori-cărei făpturi. „Lumina cunoștinței mării lui Dumnezeu va umplea tot pământul precum apele acopăr fundul mării.” (Isaia 11:9) „Și nu vor mai învăța fiecare pe aproapele său, și fiecare pe fratele său, zicând: cunoașteți pe Domnul; pentru că toți mă vor cunoaște, dela cel mai mic al lor până la cel mai mare, zice Domnul.” (Ieremia 31:34) Iar la urmă, tot genunchile să va pleca și orice limbă va mărturisi de mărirea lui Dumnezeu.

Ce privește, ce prospect înălțător ține Biblia înaintea Bisericii și a atator din lume căți pot deprinde o măsură de credință ca să le crotă! În adevăr deja, în oarecare măsură, lumea prinde ași da seama că mari binecuvântări vin; dar că ce ar fi acestea, și cum au ele să se înfăptuiască pe pământ, omenirea nu știe; pentru că „lumea prin înțelepciunea ei nu cunoaște pe Dumnezeu.” Învățații lumii au lepădat Biblia, și nu o mai cred ca o descoperire dela Dumnezeu. De aceea, chiar acuma, învățații lumii sunt prinși în viclenia lor. Fala înțelepciunii lor îi bagă în cursă și îi orbeste în ce privește descoperirea dumnezeiască. Cu toate aceste, unii din marii cugetători ai omenirii, ca Edison și alții, își dau repede seama că lumea să află în ajunul celor mai mari și minunate descoperiri ale științei, cari vor preface suferința pământului și popoarele de pe el. Ei întăresc Biblia fără să știe și fără să vrea; pentru că ei nu o cred și nu-i cunosc nici vestea ei.

Revărsatul Zorilor a început în anul 1874

Să nu ne oprim acum a discuta asupra întunecimei nopții și a lacrimilor și plânsului ei. Să ne deșteptăm, și să ne însemnăm

faptul că revărsatul zorilor Noii Vârste a început deja. Noi am fost în aceste Zori și neam bucurat de multe binecuvântări ale ei în cei din urmă 49 de ani. Inșă aceste binecuvântări veniră atât de neobservate — „ca un fur noaptea“, pe furiș — încât numai puțini au cunoscut însemnătatea lor. Numai puțini și-au dat seama, și au făcut atenție pe alții, că omenirea dela 1874 încoace să afle în Zorile Mileniale. Cronologia Biblicii învață în mod foarte clar, că 6000 de ani dela creerea lui Adam sau sfârșit în 1874 — șeasă Zile mari, de câte o 1000 de ani fiecare, de care amintește Sf. Petru: „O singură Zi la Domnul este o mie de ani.“ (2 Petru 3:8) Acum a început a Șaptea Zi mare, deasemenea o Zi de o mie de ani. Noi ne-am bucura de zorile ei. Ea va fi o Zi măreață! Ce mirare dacă mărețe-i sunt și zorile!

Poate că pe unii îi va prinde mirarea când le spunem că cei 49 de ani din urmă au însemnat mai mult pentru lume în creșterea cunoștinței, educației, averii, creștere în toate felurile de viață și descoperiri, creșterea îngrijirii și păzirei vieții omenestii, decât toți cei 6000 de ani trecuți — și încă de câte-va ori mai mult. Lumea probabil a creat în acești 49 de ani o avânt de o mie de ori mai mare decât în toți cei 6000 de ani, precedători. Totuși, aceste schimbări veniră în mod atât de treptat și pe furiș încât numai puțini și-au dat seama de ele.

Pretutindeni vedem împlinirea profeției

Cu 49 de ani înainte omul lucra din ziua până'n noapte; astăzi noi am ajuns aproape universal la ziua de 8 ore. 49 de ani înainte aproape orice lucrare a lumii să făcea în sudoarea feții; astăzi aproape totul se face cu mașinării. 49 de ani înainte mașinele de cusut abea își ajungeau perfecțiunea; iar astăzi ea să găsește aproape în fiecare casă. Așa este cu mii și mii de ușorinți casnice! Așa este cu aproape toate întocmiri sanitare, de apaduct și de electricitate! Așa cu instrumentele de gospodărie: mașini de secerat și legat, mașini de arat și de cosit, automobile și motoare de gaz, etc., etc. Toate aceste și

mii altele aparțin și au venit nouă în cursul celor 49 de ani. În orașele noastre metropole ușorințele și întocmirile sunt minunate! Solomon în toată mărirea lui nici n'a visat lucruri de cari cel mai sărac om să poate astăzi bucura!

Profețiile referitoare la izbucnirea râurilor îndeserturi și la înflorirea pustiului ca rosa, își au îndeplinirea — nu în mod miraculos, ci în armonie cu ordinea Divină a unei înmulțiri a cunoștinței pe pământ. Să sapă puturi arteziane, să construiască canale, să instalează sistemuri de udare, nu numai în partea vestică a Statelor Unite (California) sau Canadei, ci de asemenea în îndepărtări mari, ca Mesopotania. Rezultatele sunt minunate. Pământuri cari mai înainte nu erau vrednice nici să fie îngădite, valorează astăzi câte 500 dollari de pogon. Înmulțirea cunoștinței în agricultură a fost ajutată mult prin aranjamentele puse la cale de guverne (nu e vorba de cel Român) pentru instruirea poporului cu acele cunoștințe. Pământurile diferitelor localități au fost canalizate pe cheltuieli publice, iar agricultorilor li s'au dat îndrumări anume cu privire la soiurile de gunoac cerute pentru a face ca pământul să rodească înbelșugător. În asemenea împrejurări nu ne miră când aflăm că nu mai puțin de 156 de banite de grâu sau scos de pe un singur pogon, iar 600 banite de cartofi, ba și mai mult, este un record care acum nu mai miră pe nimeni.

Nu să împlinește oare Biblia? Cine poate contrazice aceste fapte? Ce înseamnă ele? Noi răspundem, că ele întăresc în totul profeția dumnezească cu privire la ziua noastră: „Atuncea mulți vor cutreera, și cunoștința se va înmulți; înțelepții [poporul lui Dumnezeu] vor înțelege; și va fi un timp de strâmtorare, cum niciodată n'a fost de când a stat popor pe pământ până în timpul acela.“ — Daniil 12:4, 10, 1.

Creșterea nemulțumirii în lumea întreagă

Noi ne aflăm în Dimineața amintită în textul nostru. Ah, ce Dimineață slăvită! Ce

PLANUL DIVIN AL VÂRSTELOR

SCRIS DE PASTOR RUSSELL

gent Creator stabilită; „Biblia, ca o descoperire dumnezească, privită în lumina rațiunii;“ „De ce a îngăduit Dumnezeu traul să intre în lume?“ De ce a permis pe Diavol? și cât vor dura aceste: „Ziua de Judeată“ când va veni și cum va fi? Contine o expunere cu privire la timpul de azi, din punctul de vedere al Biblicii. — Are 16 capitole. 356 pagini, pe hârtie bună legat frumos în pânze roșcii, stampilat cu litere de aur, prețul 75 lei, în cari se include și poșta. —

ESTE O EXPUNERE sumară a planului dzeose cu privire la om. Contine teme (invățăturii) însemnate ca:

„Noaptea de Păcat a Pământului, se va termina cu o Dimineață de bucurie“; „Existența unui supram-inteligență“;

COMANDE LA

EDITURA „VIAȚA“ CLUJ.

(Cea mai cunoscută carte din lume, tradusă peste 5 milioane până acum)

HARFA LUI DUMNEZEU

CONȚINE DIN 11 CAPITOLE, COPRINZÂND 340 PAGINI LEGATĂ FRUMOS, STAMPILATĂ CU LITERE DE AUR, PREȚUL 40 LEI. (CINE COANDĂM HARFA ȘI PLANUL DIVIN DEODATĂ PRIMESTE PE AMÂNDOUĂ CU 95 LEI, POSTA PLĂTITĂ)

schimbate sunt împrejurările omenești de astăzi de cele în cari au trăit străbunii noștri! Ce mulțumitoare ar trebui să fie lumea întreagă! Cântece de laudă ar trebui să se înalțe dela toate popoarele cu civilizațiune înaintată, și mâni de ajutor întinse popoarelor păgâne, pentru ca și aceste să ajungă la aceleași binecuvântări. Să face oare așa? Sunt oare popoarele fericite, pline de bucurie și apăsătoare de Ziua ceea Nouă — care este un dar al providenței dumnezeiești?

Nu! În măsură ce au venit binecuvântările lui Dumnezeu, au crescut și nemulțumirile printre oameni. Și necredința, nu numai cu privire la Biblie ca o descoperire dela Dumnezeu, ci în multe privinți cu privire chiar la adevărata existență a unui Creator inteligent, a crescut. Cu toată înmulțirea bogăției lumii, și a faptului că sunt unele suflete nobile care își folosesc partea de bogăție într'un chip vrednic de laudă, domnește totuși pretutindeni, și în toate țesăturile vieții, **legea egoismului**; și toate legile care sau putut face și sau făcut până acuma, și să vor face de acum înainte, nu sunt în stare să restrângă Uriășile Trusturi și tovarășii de exploatare din zilele noastre, și nu pot a le împiedeca dela exploatarea masselor în folosul a relativ puțini oameni.

Cunoștea oare Dumnezeu toate aceste lucruri dinainte? Și ce va face El în privința lor? V'a aduce oare El binecuvântările Mileniale, și v'a îngădui El oare oamenilor să creadă că ei au fost aceia cari au smuls naturii secretele ei prin înțelepciunea și înțelepciunea lor proprie, uitând cu desăvârșire pe Dumnezeu? Vor ajunge ei oare și mai nemulțumiți? Ar fi oare un Mileniu de nemulțumire avantajos? Ce va face Dumnezeu în privința aceasta?

Noaptea deja să așează

După Biblie, Dumnezeu știa de mai înainte împrejurările din ziua noastră, în tocmai cum le vedem noi astăzi producându-se; iar în textul nostru el ne dă cheia adevăratei soluții, care la alte locuri în Scripturi este lămurită cât se poate de clar. Prin profetul său, Dumnezeu ne spune de o noapte întunecoasă ce vine — îndată după ce Zorile Dimineții au fost bine lămurite. — un nor negru de furtună se va produce înainte de a să ivi Soarele Dreptății. Ceasul acesta întunecat, este zugrăvit în profetia lui Daniil și de Isus în marea sa profetie cu privire la sfârșitul lumii, ca fiind „un timp de strâmtorare cum n'a fost niciodată de când a stat popor pe pământ.” — Daniil 12:1; Matei 24:22.

Studentii Bibliei văd Timpul acesta de Strâmtorare în vârtejul vânturilor de răz-

boaie ce predomină Europa occidentală și orientală. În lumina Bibliei, ei prevăd că sfârșitul acestui războiu va fi o mare slăbire a neamurilor — a guvernelor de pe pământ, cum și o cunoștință și nemulțumire generală mai mare printre oameni. Faza următoare a strâmtorării, va fi, potrivit Bibliei, marele „cutremur”, cum n'a fost niciodată de când trăește omul pe pământ — un cutremur nu literal, ci unul simbolic — o revoluțiune generală. A treia fază a nenorocirii — ceea mai neagră dintre toate — va fi, focul simbolic de anarhie, care va nimici civilizațiunea de astăzi. [Aceste preziceri sau dovedit prea adevărate. Pastor Russell încă în 1887 a arătat în cartea sa „Timpul a Sosit”, că războiul lumii să va începe în 1914] Și apoi, în mijlocul aceluia groaznic timp de strâmtorare, Messia, marele Impărat, își va lua puterea sa mare și o va întrebuița, iar urmarea va fi liniștirea valurilor furioase a pasiunilor și patimilor omenești; focul anarchiei se va stinge, și în loc va începe domnia Dreptății și a Păcii veșnice.

Nu putem oare vedea noi înțelepciunea înțeleptului Creator în alcătuirea programului său, atunci când el dă voe liberă omenirii să se convingă însăși, prin propriile sale experiențe, de totala neputință a ei; de nevoia unui Dumnezeu, și că există un Dumnezeu, și că scopurile Sale slăvite pentru omenire sunt descoperite în Cuvântul Său — Biblia? Ah, nu e mirare că Biblia ne vorbește de aceea descoperire a Domnului, după ce a trecut furtuna, ca de „o voce blândă și subțire”, care va vorbi omenirii pace prin împărăția lui Messia! Nu-i mirare declarația Domnului, că „atunci voi preface buzele popoarelor în buze curate, ca ele toate să chieме numele Domnului, și să-i servească **într'un gând.**” — Zefania 3:9.

Noi ne bucurăm că așa slăvite lucruri au să vie încurând, chiar și dacă este neapărat de trebuință ca lumea să ajungă la ele prin durerile mării strâmtorări, cu care acest veac să va încheia definitiv. Ferice de cei ce au ochii și urechile priceperi lor deschise acum, și cari stau într'o rudenie atât de strânsă cu Domnul, încât el le poate face cunoscut d'inainte ceva din bogățiile darului și iubirei sale fără margini și a îndurărilor sale față de omenire, arătându-le cum toate aceste necazuri vor servi să pregătească omenirea pentru binecuvântările ce au să le urmeze. De sigur, pe măsură ce cunoaștem caracterul și planul dumnezeesc, iubirea de Dumnezeu alungă orice teamă din noi; iar noi ajungem a ne bucura în făgăduințele sale mărețe, care sunt o ancoră pentru sufletele celor ce cred.